

LA “HERMANDAD DE SAN JOSÉ” D’ALBINYANA

RESUM

El darrer quart del segle XIX van néixer a molts pobles del Penedès una sèrie de Germandats amb noms del santoral. Albinyana no en fou una excepció. La seva “Hermandad de San José” fou creada el 1885, es legalitzà el 1898, quedà paralitzada del 1939 al 1951 i s’extingí sobtadament el 1965. Aquest treball recull la seva vida i miracles.

ABSTRACT

A series of brotherhoods named after saints arose in many Penedès Area towns during the last quarter of the 19th Century. Albinyana was no exception to this: its “Hermandad de San José” (Saint Joseph’s Brotherhood) was founded in 1885 and registered in 1898; it remained inactive from 1939 to 1951 and it suddenly dissolved in 1965. This survey depicts its whole life story.

EXPLICACIÓ

La creació de Germandats –dites llavors “Hermandades”– al Penedès esclatà les darreres dècades del segle XIX. Totes elles eren de tipus benèfic i batejades amb noms del santoral. Així, els anys 1871-72 se’n fundà una als Monjos amb la denominació de “Montepío bajo el patrocinio del Glorioso Patriarca San José”, que es convertí en “Hermandad” el 1888. El 1892, a Can Rubió, del mateix terme, es fundà la “Hermandad de Socorros Mutuos bajo el título de la Virgen del Pilar”.⁽¹⁾ A la Bisbal, possiblement el 1879, es creà la “Hermandad de la Purísima Concepción”, i el 1888 la “Hermandad de San José”.⁽²⁾

Donats aquests precedents –i molts d’altres que en podríem trobar arreu i que no fan al cas–, no és estrany que a Albinyana sorgís també la necessitat de voler assegurar les mancances que, per invalidesa o accidents propis del treball agrícola, podrien patir els veïns. La idea es materialitzà l’any 1885.

EL REGLAMENT

El “Reglamento”, redactat en castellà a Albinyana el 28 de novembre del 1898, fou presentat en “duplicado ejemplar” al governador de la província de Tarragona, Alonso Román, el següent dia 30. Els signants foren Josep Arans (de cal Pau Benet), Josep Saperas (de cal Maginet) i Joan Arans (de cal Benet). Aquest reglament fou imprès l’any 1899 al Vendrell, a la “Imprenta de Ramon Hermanos, calle del Teatro, 18”.

La Germandat (art. 1) té per objecte ajudar els seus afiliats en llurs malalties, i acompanyar “a sa última morada a los que tengan la desgracia de fallecer”.

Per a aquesta missió compten (art. 2) amb els següents mitjans: 1) El capital que es formarà amb els diners que avançaran els socis o germans... 2) Els drets d'admissió que pagaran els que s'hi incorporin. 3) Les quotes que satisfaran periòdicament tots els germans. 4) Altres ingressos extres que els germans aportaran en cas de necessitat, i els donatius voluntaris de les persones que espontàniament “se dignen proteger esta Hermandad”.

Podran ser “hermanos” (art. 3) els homes de més de 14 anys que reuneixin les qualitats d'honradesa i moralitat, gaudeixin de bona salut i no tinguin “marcada disposición” a contraure malalties habituals. Una comissió indagarà si el pretendent reuneix aquestes condicions. En altre cas, es nomenaran dos facultatius perquè examinin l'aspirant a soci.

En ingressar a la Germandat (art. 4) es pagaran 5 ptes. com a dret d'entrada; en queden exceptuats els fills dels socis que ingressin dels 14 als 16 anys; si passen d'aquesta edat, pagaran les 5 ptes. No podran ingressar a la Germandat els majors de 45 anys.

Un cop aprovat aquest Reglament (art. 5) els que ingressin passaran sis mesos d'observació, subjectes a les obligacions de soci però sense dret a cobrar subsidi si emmalaltissin durant l'esmentat període; se li donaran, però, els altres auxilis personals que diu el Reglament.

El nombre de socis de la Germandat (art. 6) és il·limitat.

Cada soci satisfarà (art. 7) 50 cèntims al mes, com a quota, que donarà al recaptador cada primer diumenge de mes al local que aquest designi.

Si circumstàncies imprevistes (art. 8) obliguessin a nous recàrrecs, la Junta convocarà reunió general per determinar, mitjançant votació, el que calgui fer. Això es farà únicament per socórrer els germans malalts en casos greus de malalties extraordinàries.

El soci que degui tres mesos de quota (art. 9) serà privat de subsidi en el cas de malaltia fins que es posi al corrent. Si no paga en tot un any, serà exclòs de la Germandat.

Perdran el dret d'"hermano" (art. 10) i a tota reclamació els expulsats de la Germandat per les seves faltes, "con los incidentes de infamia", "los afligidos con pena corporal" declarada pels tribunals, els "que hicieran habitual el vicio de embriaguez" i els que fossin declarats dementes pels facultatius.

Els socis afectats per malalties denominades "de medicina" (art. 12) cobraran de la Germandat 1'50 ptes. diàries durant els primers 40 dies; si la cosa s'allargués, passarien a percebre 75 cèntims. Si la malaltia fos "de cirugia", el subsidi serà d'una pesseta diària els 40 dies primers i de 50 cèntims els restants.

Per tenir dret als subsidis (art. 13) és indispensable la presentació a l'"Hermano mayor" d'una certificació del metge.

Si la malaltia no passés de 8 dies (art. 14), es concediran al pacient dos dies de convalescència cobrant una pesseta al dia; 3 dies si en dura 11; i 4 dies si s'ha allargat més d'11 dies.

L'article 15 estableix que els "hermanos" a qui es doni el viàtic cobraran, a més, la quantitat de 12,50 ptes., 8 ciris per a il·luminació del Sant Viàtic i la vetlla de dos germans cada dia.

Tenen l'obligació de fer servei de vetlla (art. 16) tots els "hermanos", tret dels septuagenaris i els 10 individus que formen la Junta Directiva. Aquest servei es farà per rigorós torn de dos per a cada malalt viaticat, des de les 11 de la nit fins a les 4 de la matinada, d'abril a agost inclòs, i des de les 10 de la nit fins a les 5 de la matinada de la resta de mesos. Si al que li toca vetllar no pot o no vol fer l'assistència, pagarà 1,50 ptes. el primer cop i 2 ptes. els altres. Aquests diners seran tramesos a la casa del malalt abans de les 8 de la nit del dia que toqués vetllar.

Si un soci morís sobtadament (art. 19), li seran abonades (sic!) per la Germandat 12,50 ptes. Mentre durin les exèquies del germà difunt, il·luminaran l'acte 8 ciris i 4 atxes o blandons que facilitarà la Germandat. Tant a l'enterrament com al viàtic hi han de concórrer tots els socis, sempre que un motiu raonable no ho impedeixi.

Queden excloses de tot pagament (art. 20) les malalties "que se hagan habituales", les ferides rebudes en baralles i robatoris comesos i declarats pels tribunals, les malalties contretes "haciendo ilícito comercio" i altres de semblant espècie.

Hi haurà 10 “empleados” (art. 21): un “Hermano mayor”, un suplent, un tresorer, un secretari, dos infermers, un recaptador, un “Andador” i dos “hermanos” de Junta Consultiva, que representaran el ple de la Germandat.

El dia de Reis de cada any (arts. 22 i 23) es reunirà la Junta General per elegir els “empleados”, amb la meitat més un dels vots. Els càrrecs duraran un any i són obligatoris, tret d'impediments físics o morals.

Les facultats generals de la Junta (art. 26) són: a) Recaptar i administrar els fons de la Germandat; b) Representar la Germandat quan calgui; c) Admetre i excloure els “hermanos”; ch) Proposar a la reunió general l'augment de quota, quan així ho obliguin les circumstàncies; d) Rebaixar les quotes, tant les ordinàries com les extres; e) Denegar l'auxili als malalts quan per motius especials deixin de ser-ne mereixedors; f) Fer reformes i millores útils al bon règim interior i econòmic de la Germandat; g) Convocar les reunions generals, deliberar sobre les renúncies dels “empleados” i fer i presentar els comptes a final d'any.

Corresponen al “Hermano mayor” (art. 27): a) Fer complir el Reglament; b) Convocar i presidir les reunions; tindrà vot de qualitat en casos d'empat; c) Tindrà un llibre on seran inscrits els socis; ch) Cuidar del servei de vetlla; d) Posar el vistiplau a tots els lliuraments que s'atorguin als malalts.

Pertoquen al suplent de l'“Hermano mayor” (art. 28): a) Ocupar, quan convingui, el càrrec superior; c) Anotar en un llibre les malalties dels “hermanos” i les quantitats que es gasten; ch) Guardar la cera de la Germandat tot disposant-ne la repartició quan convingui.

Correspon al dipositari (art. 29): b) Ser dipositari dels diners de la Germandat, dels quals respondrà amb els seus béns propis haguts i per haver; c) A final d'any presentarà comptes a la Junta, i aquesta a la reunió general.

El secretari (art. 30) redactarà tots els documents de la Germandat; estendrà els certificats que digui la Junta i el dia de Reis llegirà la relació nominal d'altres i baixes.

Als infermers pertoca (art. 31): a) Informar de la salut, conducta moral, edat, etc. dels aspirants a ingressar; com que són dos, donaran la informació, un mes cada un, a l'“Hermano mayor”; b) Vigilar els malalts i llurs malalties; ho faran un dia cada un; c) Com que aquest càrrec és de tota confiança, se'ls creurà; però si algun d'ells actués de mala fe o amb intenció deliberada de perjudicar algun “hermano”, serà expulsat ignominiosament de la Germandat.

El recaptador serà elegit per la Junta (art. 32) i podrà ser separat del càrrec si no fa bé la seva tasca, que consisteix a recaptar mensualment les quotes dels socis i lliurar el total al dipositari.

“El andador” (art. 33) estarà a les ordres del “Hermano mayor”, i les rebrà d'aquest cada diumenge; si convingués, les rebrà diàriament, a les 6 de la nit [sic] a l'hivern i a les 8 a l'estiu. Quan algun malalt rebi el viàtic, recollirà la cera de casa del suplent i la portarà a la del pacient, i prendrà nota de totes les despeses, així com les d'enterrament.

Els dos individus de la Consultiva (art. 34) representaran el vot general de la Germandat quan aquesta hagi d'exposar reclamacions o queixes a la Junta Directiva; ambdues, d'acord, decidiran el que calgui.

El 19 de març de cada any (art. 35) se celebrarà, pagada per la Germandat, una festa religiosa en honor de Sant Josep. Tots els "hermanos" hi han d'assistir, a no ser que prefereixin pagar 2 ptes. per augmentar el fons social.

Tot el que prescriu el Reglament (art. 37 i darrer) serà obligatori per a tots els "hermanos" en tot el que no s'oposi a les lleis vigents. Per modificar-lo, totalment o parcialment, caldran les tres quarts parts dels vots dels socis.

CRONOLOGIA

La Germandat, però, ja rutllava des del 1885, i al cap de 13 anys de funcionament, el 1898, es legalitza davant l'autoritat.

1886. Hi ha 85 socis fundadors, que paguen 5 ptes. d'entrada, i altres dos que en paguen 15 "por requerirlo su edad"; total, 455 ptes. El recaptador passa a cobrar cada dos mesos, que fa una pesseta per barba. A final d'any s'han recollit 1.003 ptes. Les despeses pugen a 375 ptes., entre elles 308 per subsidis a 19 persones i 30 al doctor Cassià Barri.

1887. S'ingressen 508 ptes. per quotes i les despeses es fixen en 288 (259 per 18 subsidis, 25 per la festa patronal, 3 pel pa beneit i una pesseta per acompanyar el predicador al Vendrell).

1888. Es recullen 709 ptes. per quotes, drets d'ingrés i multes i 13 per donatiu del Centre Catòlic com a contribució a la novena i sermó. Es fan 72 pagaments (1.517 ptes.), pregons (4,90 ptes.), material d'escriptori (6,27) i festa patronal (39). Aquest any es produeix un dèficit de 845,17 ptes., que, detret de l'existència en caixa, fa un sobrant de 284,50 ptes.

1889. Es recapten 446 ptes. Despeses: socors a 17 socis (287), ofici patró i sermó (29), secretaria (8,50), coques i obsequi als cantors per la festa patronal (6), 12 cigars de mig ral i un porró d'aiguarent per obsequiar els cantors (2,33) i pagat al carreter per anar i retornar al predicador (7 ptes.).

1890. El 6 de gener se celebra Junta General al local del Centre Catòlic. Presideix l'"Hermano mayor" Josep Rossell Casellas (de cal Rei, a la plaça Major). És elegida nova Junta per a l'any present:

"Hermano mayor", Pere Màrtir Nin Castelló (cal Màrtir Boter); suplent, Josep Casellas Nin;
 "andador", Joan Casellas Miró;
 "enfermeros", Jaume Ribas Janer (cal Janer del Martí, c/ Major) i Agustí Miró Papiol (ca l'Agustí, c/ Nou);
 vocals, Josep Nin Riambau i Joan Mercader Figueras (cal Joan del Casals, a la Canal); i
 secretari, Joan Casellas Casellas (ca l'Estanquer, c/ Major).

El 13 d'abril, després de l'ofici religiós, es passa llista al Centre Catòlic. Es troben a faltar 12 socis, que són multats.

A la reunió del 12 d'octubre l'"hermano mayor" manifesta a la Junta que havia tingut notícies que l'"hermano" malalt Josep Segalà (de cal Caseta, al c/ Nou) havia anat a la taverna; demana què s'ha de fer amb el subsidi. Es determina que el cas sigui discutit a la Junta General. Aquesta se celebrà a continuació, i fou molt curiosa. El president tocà la tecla del malalt tavernari. Tothom es va fer el ronsa i "en vista de lo resultado la Junta dio por nula la sesión".

Però el 24 següent s'acorda suspendre el pagament a l'esmentat Segalà, per haver faltat a l'article 7è del Reglament, "por declaración del enfermero".

Aquest any les quotes ascendiran a 358,50 ptes. i els subsidis (77 persones) a 256.

1891. El 6 de gener es reuneix la Junta al local habitual. S'acorda que els socis malalts no surtin de casa sense tenir l'alta; altrament seran exclosos del socors. També es disposa que l'"Hermano mayor", que estava lliure de pagar les mensualitats, aboni el mateix que els altres.

Els nous càrrecs per a aquest any són:

"Hermano mayor", Joan Arans Gestí;

Suplent d'id., Josep Saperas Cañellas (cal Josep Maginet, c/ Bonastre);

tresorer, Josep Nin Vives (cal Salvat, c/ Bonastre);

recaptador, Pau Casellas Rimbau (Pau de la Canal, c/ Bonastre);

"Andador", Salvador Saperas Tort (ca la Pubilla Serrallera, c/ Bonastre);

"Enfermeros", Joan Casellas Janer (cal Joan del Magí, c/ Nou) i Narcís Garriga Sanabra (ca la Falona, c/ Quintanes);

Junta consultiva, Joan Mata Saperas (cal Miquel, c/ Quintanes) i Sebastià Juncosa Navarro (cal Jep Roc, raval de Bonastre);

Secretari, Antoni Casellas Totusaús (cal Vultaró, c/ Nou).

Acabat l'ofici en honor del patró es reuneixen tots plegats al local del Centre Catòlic. Es passa llista, i resulta que 10 membres no havien assistit a missa. Alguns dels absents s'excusen; com l'esposa de Josep Nin Rimbau (pl. Vella, núm. 12), que diu que té el marit fora del terme "a ganar el jornal"; o l'Antoni Casellas Janer, que al·lega haver hagut de cuidar una filla, que fa llit per greu malaltia; o l'Anton Nin Nin (cal Pulido, pl. Vella) i en Pau Nin Janer, que eren lluny del poble. Debatuda la qüestió, s'acorda absoldre'ls, sempre que la Junta no descobreixi que ha estat enganyada.

Donat que la Germandat no acaba de rutllar, s'acorda admetre provisionalment com a socis tots els veïns del terme, dels 14 als 50 anys, pagant una entrada de 5 ptes., i que això s'escampi mitjançant pregó.

Pel desembre Joan Casellas, "enfermero", diu que Andreu Casellas Gestí demana cobrar els socors per raó de l'estat en el qual es troba. No s'explica res més, però es puntualitza que l'article 13 disposa que el sol·licitant s'ha d'esperar.

Aquest any es recapten 351 ptes. i se'n paguen 202,50 per subsidis (a 50 socis), 28,50 per festa patronal, etc.; tot plegat queda un remanent de 602,67 ptes.

1892. S'acorda que "al fallecer un hermano será portado [sic] por turno en la sepultura por los mismos hermanos".

La nova Junta és formada pels mateixos de l'any passat, amb aquestes variacions:

Suplent de l'"Hermano mayor", Joan Amigó Casellas (ca l'Ermità);

recaptador, Pau Cañellas Miró (cal Peret de l'Isac, c/ Quintanes);

Junta consultiva, Jaume Mata Saperas (cal Jaume del Miquel, c/ Eu ??) i Joan Saperas Cañellas (cal Maginet, c/ Quintanes);

“Enfermeros”, Ramon Segalà Vidal (cal Salvat Casets, c/ Bonastre) i Pere Riambau Casellas (cal Perichu, la Canal); secretari, Isidre Arans Nin (ca l'Isidro del Benet, c/ Major).

Es paguen els socors a Andreu Casellas Gestí, que tenia endarrerits i vist el document signat pel jutge municipal.

Pel maig s'acorda: 1) Josep Mercè Arans (cal Martru, c/ Bonastre) és admès altra vegada com a “hermano”, tal com fou el 1884; 2) No van assistir a la festa Anton Nin i Pau Janer, que treballaven molt lluny del poble, i tres més. Als dos primers se'ls dispensa de pagar la multa i als altres no; 3) Els “hermanos”, per torn, portaran al cementiri al soci difunt.

A l'agost ingressa Josep Janer Nin (cal Xaconín de la Torreta), que no passa dels 14 anys, fill d'un “hermano”.

Les quotes han pujat a 374,50 ptes. i les despeses a 338 (d'elles, 308 per 23 subsidis). Resten 639,17 ptes.

1893. S'acorda donar a Joan Cañellas Ribas (cal Vultaró, c/ Quintanes) dos mesos de subsidi, a 0,75 ptes, per trobar-se en cas de necessitat; acabat aquest termini es decidirà.

Si un “hermano” té la desgràcia de “desconyuntarse algún hueso” i així ho acredita l’“enfermero”, rebrà ajuda com els altres “de sirujía”.

Es fan alguns canvis a la junta; ingressen: nou “enfermero”, Salvador Saperas Tort; “andador”, Ramon Segalà Vidal.

Per quotes es recullen 307,50 ptes. Despeses: subsidis, 484,25 (34 persones), festa i pa beneït (6,25), cera (39,50)... Sobrant: 414 ptes.

1894. La recaptació ascendeix a 312 ptes. i les despeses a 159 (socors a 11 persones, per 152 ptes.); resten 567,17 ptes.

1895. Ingressos: 333 ptes. Socors a 9 persones per un total de 134,50 ptes. En caixa: 757,92 ptes.

1896. Quotes: 356 ptes. Subsidis a 12 persones (159); ofici, sermó i pa beneït (12), 4 avisos (1 pta). Remanent: 941,42 ptes.

1897. Ingressos: 312 ptes. Consta que són 62 socis, i que es cobren 25 ptes. endarrerides. Pagat per subsidi: 127; 57 ciris per 28,50; ofici, sermó i pa beneït: 12; etc. En caixa: 1.154,62 ptes.

1898. Recaptat: 369,50 ptes. (62 socis i 27 ptes. endarrerides). Abonat socors a 24 socis (449,75), ofici, etc. (12,50), paper segellat i segells per al Reglament (9,80), pagat a l'alcalde Joan Amigó (de ca l'Ermità) per a l'aprovació del Reglament (9), id. al senyor Mestre i Rossell per

escriure el Reglament (12), paper segellat, segells i portar al Vendrell l'ofici i l'acta de constitució (4). Acaba l'any amb una existència de 1.024,57 ptes.

1909. Les anotacions salten del 1898 al 1909. No hem trobat llibres d'actes des del 1894 i fins acabada la guerra del 1936-39. Només apareixen els comptes, i encara mal portats. L'any de l'epígraf, per exemple, les quotes ascendeixen a 40 ptes.; els subsidis a 368 (22 persones), 1,20 per tinta i plomes i 0,75 per tres avisos. No està sumat ni hi ha resum.

1910. S'ingressen 102,50 ptes. i se'n despenen 393,05 (282 per subsidi a 31 persones, 3,80 per segells, tinta, etc., i 7,25 per la festa de sant Josep).

1911. Com l'any anterior, i d'altres, no anoten els ingressos i només els socors: 34 malalts es reparteixen 635,75 ptes. Tampoc consten els remanents.

1923. Salten onze anys. Els subsidis (20 persones) pugen a 1.702 ptes. No van sumats, però hi consta la data de pagament, la quantitat percebuda i el nom i renom dels beneficiats. Ens sembla interessant transcriure aquestes darreres dades: Josep Nin Nin (Pulido), 18 ptes.; Andreu Cañellas Gestí (Faló), 264; Salvador Navarro Nin (Sarrió), 177; Joan Juncosa Casellas (Jeroni), 14; Francesc Ribas Saperas (Xic Martí), 10; Juan Janer Nin (Jan Xaconín), 271; Salvador Nin Casellas (Forçut), 18; Joan Casellas Garriga (Pau de la Canal), 390; Joan Cañellas Güell (Isaac), 24; Jaume Figueras Arans (Martru), 27; Josep Casellas Nin (Olivé), 18; Anton Rovira Saperas (Gol), 6; Magí Casellas Arans (Guineu), 6; Màrtir Nin Castelló (Boter), 226; Salvador Saperas Tort (Miango), 52; Joan Miró Inglès (Ganso), 18; Joan Arans Gestí (Pau Benet), 30; Serafi Arans Totosaús (Pau Benet), 14; Baldiri Mañé Raventós (difunt), 92; Josep Nin Vidal (Guixo), 27 ptes.

1924. Els subsidis pugen a 1.147 ptes. (27 persones). Es detallen els beneficiats, alguns dels quals figuren a la llista anterior. Els nous, amb el renom, són: Joan Mata Saperas (Miquel), Pere Rimbau Casellas (Parrichu), Joan Nin Arans (Esquerrà), Sebastià Vidal Andreu (Vicento), Anton Casellas Cañellas (Gabriel), Josep Nin Cañellas (Salvat), Bartomeu Casellas Lleó (Esquelló), Pau Vidal Rovirosa (Janetó), Francesc Urgell Mañé (Tereset), Jaume Palau Nin (Isidret), Josep Mañé Canals (Josep de la Paula).

1927. Salten dos anys. Anotacions mal fetes, trossos a llapis, sense resum. Interessos del capital de "cacha oros", 0,70 ptes.; i 919,50 per quotes. A despeses consten 21 subsidis per 1.224,05, 5 pregons per 3,75, festa 7 ptes., i segells, etc., 9,95 ptes.

1928. Treuen 200 ptes. de la Caixa d'Estalvis i cobren 45 ptes. per interessos de les mil pessetes dipositades. Paguen 16 subsidis per 669,75 ptes.

1929. Tampoc hi figuren les quotes. Socors a 11 persones per 400,50 ptes., pagat 60 ptes. al metge Mateu, 10 ptes. per 10 ciris, 7 ptes. per l'ofici del sant...

1930. No hi ha ingressos, ni sumes, ni resums. S'han pagat 518 ptes. per subsidis.

1931. Les quotes pugen a 668 ptes. i a la Caixa d'Estalvis s'obté un interès de 41,25. Entre altres coses, es paguen 418 ptes. de subsidis (12 persones), 9,50 per cara i un viatge al Vendrell.

1932. Mensualitats, 686,50; socors, 320 (7 persones); festa patró, 7 ptes.

1933. Mensualitats, 623; interessos, 148,50. Subsidis, 84 (4 persones), festa, 7; impremta, 17,50. Remanent, 663 ptes.

1934. Quotes, 582. Despeses: 347 ptes. socors (8 persones), ofici festa, 7... Sobrant, 226,15 ptes.

1935. Cobrat, 548,50. Despeses: 18 subsidis (602,25 ptes), festa (75), 7 pregons (5,25), impremta (2,50), viatge al Vendrell (5).

1936. Mensualitats, 500,50; ints. Caixa, 85,65. Socors, 630,75; 7 pregons, 5,25; impremta, 8,65. És any de guerra i no se celebren misses; per tant, no es commemora la festa del patró.

1937. Quotes, 524; ints. de la Societat, 120; ints. Caixa de la Bisbal (114). Subsidis, 685 (16 socis).

1938. No se'n recullen ni cinc. Despeses: socors (250), 4 pregons (6), talonari (20).

1952. Després d'anys de guerra i postguerra, la Germandat recomença les seves activitats. El 5 de juny és president Enric Mercader i Guasch (de cal Janetó).

1953. La "Hermandad" torna a tenir cara i ulls. Consten els comptes de l'any anterior: ingressos, 610; despeses, 457; guany, 153. Fons anterior, 1.456,25; fons actual, 1.609,25. Total a bancs: Caixa Pensions de la Bisbal, 1.000; Banco Vizcaya, 88,65; Banco Comercial, 52; total, 1.140,65 ptes. Total, 2.749,90 pessetes.

La junta és ara formada per:

President, Josep Vidal Andreu (cal Vicente).

Vicepresident, Joan Mata Güell (cal Sec, c/ Major).

Dipositari, Antoni Casellas Palau (ca l'Anton de la Plaça).

"Enfermeros", Joan Nin Sarrà (cal Guixo) i Josep Ribas Saperas (la Canal, núm. 4).

Consultiva, Josep Nin Figueras (cal Magí del Guineu, c/ Bonastre).

Cobrador, Carles Juncosa Casellas (cal Magí, pl. Major).

Secretari, Josep Ribas Canals (ca la Rosa, c/ Nou).

"Andador", Josep Figueras Cañellas (cal Magí del Guineu, c/ Bonastre).

1954. Ingressen 566 ptes. i se'n desprenen 910,50; pèrdua, 344,50, que tretes del fons existent dona un saldo actual de 1.264,75; si hi afegim 1.140,65 de bancs, puja a un total de 2.405,40 ptes.

1955. Es recapten 630 ptes. i se'n gasten 567. Existència total, comptant els bancs, 2.468,40.

Nous càrrecs: president, Pau Ribas Canals (ca la Rosa); dipositari, Isidre Arans Vidal (cal Pau Benet); secretari, Joan Riambau Segalà (c/ Major, núm. 30).

1956. Ingressos, 580; despeses, 204; existència final, amb bancs, 2.844,40 ptes.

1957. Quotes, 578; subsidis, etc., 396; final, 3.026,40 ptes.

1958. Ingressos, 544; despeses, 394; remanent final (amb bancs), 3.176,40 ptes.

Nous càrrecs: president, Josep Ribas Canals; vicepresident, Josep Vidal Andreu; dipositari, Antoni Casellas Palau; secretari, Enric Mercader Guasch.

1959. Quotes, 464; despeses, 98; existència, 2.401,75, més els bancs (1.140,65), fan un total de 3.542,40 ptes. Al gener d'aquest any s'acorda augmentar les mensualitats a 5 ptes., els socors a 15 i les defuncions a 100 ptes.

1960. Ingressos, 1.133; despeses, 367. Existència total (amb bancs), 4.308,40 ptes.

1961. Quotes, 1.035; subsidis, 35. Remanent, 4.167,75 més 1.140,65 dels bancs, pugen a 5.308,40 ptes.

Nous càrrecs: president, Josep Nin Figueras; vicepresident-secretari, Isidre Arans Vidal; dipositari, Pau Ribas Canals.

S'acaba el llibre que conté del 1952 al 1961. El llibre nou, i darrer, comença el 1964 i comprèn només dues anotacions.

1964. El 14 de març és president Josep Nin Figueras.

1965. El 7 de març és el darrer apunt. Diu:

"... reunidos los integrantes de la Junta Directiva y Consultiva de la Hermandad bajo la presidencia de Enrique Mercader Guasch para celebrar reunión reglamentaria y ordinaria. Es leído y aprobado el acta anterior convoca [sic] el señor Presidente la buena marcha de la Hermandad quedando todos conformes y enterados. Y no habiendo más asuntos que tratar se levanta la sesión." Signa Enric Mercader com a president, i ho repeteix com a secretari.

I aquí s'acaba sobtadament la història de la "Hermandad de San José de Albiñana", fundada el 1886, després de 80 anys d'existència.

NOTES

(1) ARNABAT I MATA, Ramon. *La gent i el seu temps. Història de Santa Margarida i els Monjos*, 1993.

(2) *Coneguem la comarca - El Baix Penedès*, vol. I, 1991.

SOLÉ I CARALT, Joan. *La Bisbal del Penedès*, 1992. A la pàg. 397 explica que la Mútua "La Verge de la Concepció" fou fundada el 1862.